

ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
แนวทางการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงพื้นที่ เพื่อการพัฒนาส่วนสิ่งแวดล้อม
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่

นางสาววิมลชญาณ์ สถิตสุนทรพันธ์
ตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
ตำแหน่งเลขที่ 688
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพิจิตร

ขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
ตำแหน่งเลขที่ 1377 ส่วนสิ่งแวดล้อม
สังกัดสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปีงบประมาณ 2560

แนวทางการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงพื้นที่ เพื่อการพัฒนาส่วนสิ่งแวดล้อม
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่

นางสาววิมลชญาณ์ สถิตสุนทรพันธ์
ตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
ตำแหน่งเลขที่ 688
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพิจิตร

ขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
ตำแหน่งเลขที่ 1377 ส่วนสิ่งแวดล้อม
สังกัดสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปีงบประมาณ 2560

ข้อเสนอแนวความคิด / วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ของนางสาววิมลชญาณ์ สถิตสุนทรพันธ์

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ

ตำแหน่งเลขที่ 1377

ส่วนสิ่งแวดล้อม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่

เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงพื้นที่ เพื่อพัฒนางานส่วนสิ่งแวดล้อม

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่

1. หลักการและเหตุผล

การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ผ่านของประเทศไทยมาเป็นพัฒนาประเทศที่รวดเร็ว และมีการขยายตัวในช่วงระยะเวลาที่ส่งผ่านให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศผู้นำด้านเศรษฐกิจและหุ้นส่วนด้านการพัฒนาในภูมิภาคอาเซียน แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศยังคงต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการผลิต และผลจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วนี้เอง ทำให้ชุมชนเมืองมีการขยายตัว มีการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกินศักยภาพในการรองรับของระบบนิเวศ และการฟื้นฟูสภาพได้เองตามธรรมชาติ ซึ่งจะเห็นได้จากการที่ทรัพยากรธรรมชาติขาดความอุดมสมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง และทำให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้ ปัจจุบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของการรักษา ฐานการผลิตและให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืน ฐานทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนา จำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ป่าไม้ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ และ มีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต เกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น จากการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและ ต้นทุนทางเศรษฐกิจ ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทาง

ธรรมชาติมีความผันผวนและ รุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิต ภายในประเทศ และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งทวีความเข้มข้น ทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า ขณะที่วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกหลัง ค.ศ. 2015 ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก 15 ปีข้างหน้า (ค.ศ. 2016-2030) จะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศ ในอนาคต ดังนั้นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิต และการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและ เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ หน้าที่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากภารกิจที่ได้รับมอบหมาย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงได้กำหนดนโยบายการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน ที่จะดำเนินการให้ทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายของประเทศได้อยู่คู่กับสังคมไทยตลอดไป รวมทั้งประชาชนได้มีการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขภายใต้คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยมีนโยบายที่ด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นทิศทางในการทำงาน ดังนี้

นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

1. ดำเนินการให้ชุมชนทั้งในชนบทและในเมืองมีสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีโดยประสานการวางผังเมืองและจัดระเบียบชุมชนให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
2. ปกป้อง รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น และอยู่ในระดับมาตรฐานที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ตลอดจนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
3. ดำเนินการป้องกันและควบคุมสถานะความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยที่จะมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิต และส่งเสริมการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
4. สร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ชุมชนสามารถปกป้อง คุ้มครอง และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมชุมชน สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ โบราณคดี

วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เป็นมรดกสืบทอดไปยังอนุชนรุ่นต่อไป

นโยบายด้านการบริหารจัดการ

1. บริหารจัดการและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ โดยยึดหลักธรรมชาติมาภิบาลบนพื้นฐานการจัดการเชิงพื้นที่ การมีส่วนร่วม และการกระจายอำนาจ
 2. เติมภูมิปัญญาประชาชนทุกระดับ และเสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง
 3. พัฒนาบุคลากรให้รู้ทักษะและมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านองค์ความรู้และทักษะเพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทและภารกิจของกระทรวง
 4. พัฒนาระบบและมาตรฐานในการบริหารจัดการและจัดทำฐานข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายกับระบบฐานข้อมูลสารสนเทศหลักของประเทศได้
 5. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนการกำหนดนโยบาย การวางแผน และการปฏิบัติงานทุกระดับ
 6. รณรงค์และสร้างจิตสำนึกของประชาชนทุกฝ่าย รวมทั้งสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อย่างจริงจังและต่อเนื่อง
 7. ติดตามแก้ไขข้อร้องเรียนของราษฎรด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาเครื่องมือ และกลไกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ
 8. สร้างแรงจูงใจโดยใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย
 9. พัฒนากลไกลดความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริม กลไกการตลาดเพื่อสังคม เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 10. ปรับปรุง แก้ไข เสนอร่างกฎหมายใหม่เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ และสามารถบังคับใช้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้งานสัมฤทธิ์ผลสอดคล้องกับสถานการณ์
 11. เพิ่มบทบาทด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเวทีโลก เพื่อพัฒนาความร่วมมือและพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ
 12. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงาน โดยมีตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ชัดเจน
- ทั้งนี้ส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัด ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัด มีส่วนต่างๆ ในสำนักงาน ได้แก่ ส่วนอำนวยการ ส่วนทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนสิ่งแวดล้อม ส่วนทรัพยากรน้ำ จากการติดตามผลการดำเนินงานของส่วนสิ่งแวดล้อมพบว่า ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในจังหวัดต่างๆ ยังมีได้บรรลุผลตามนโยบาย ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม ที่สามารถวินิจฉัยข้อมูล ปัญหาอุปสรรค กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาและดำเนินการให้เป็นไปตามที่ตัดสินใจได้อย่างครบวงจร โดยการปรับบทบาทอำนาจหน้าที่ของส่วนสิ่งแวดล้อม สามารถให้ดำเนินการด้วยความรวดเร็ว ตรงตามนโยบายและสนองต่อความต้องการและข้อเท็จจริงได้โดยตรง ดังนั้น เพื่อให้การทำงานของส่วนสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง อันเป็นหนทางนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้ขอประเมินจึงเห็นควรนำเสนอแนวความคิดและวิธีการ ในการแนวทางการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงพื้นที่ เพื่อพัฒนางานส่วนสิ่งแวดล้อม ภูมิศึกษา ส่วนสิ่งแวดล้อม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการทำงานในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการในเชิงพื้นที่ ในอนาคตต่อไป

2. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ

2.1 บทวิเคราะห์

สถานะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน

1. ภาวะโลกร้อนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ วิกฤติน้ำ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอันทำให้เกิดภัยพิบัติที่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มความรุนแรงมากยิ่งขึ้น
2. “ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ” ที่มีความเสื่อมโทรม และสร้างความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ที่มีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มมากขึ้น
3. การบริหารจัดการน้ำทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพยังขาดประสิทธิภาพ
4. คุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติแม้จะได้รับการแก้ไข แต่โดยภาพรวมยังมีสภาพที่เสื่อมโทรมอยู่

ความท้าทายในการพัฒนางานด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัจจุบันทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ของประเทศถูกนำมาใช้ในการพัฒนาเป็นจำนวนมาก อันก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง และเกิดปัญหาความขัดแย้งจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น นำมาซึ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง มีสาเหตุมาจากปัจจัย ดังนี้

1. ปัญหาขยะมูลฝอยที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ
2. มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานอยู่หลายแห่ง
3. คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง
4. ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
5. ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจในการขับเคลื่อนงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ หนึ่งในสามมิติหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งกระทรวงฯ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการบูรณาการกันระหว่าง มิติด้านสิ่งแวดล้อม ร่วมกับมิติด้านเศรษฐกิจ และมิติด้านสังคมกับหน่วยงานอื่นๆ ในทุกระดับ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่มุ่งเน้นการพัฒนาในประเด็นต่างๆ 6 ประเด็นหลัก คือ การสร้างความมั่นคง การสร้างความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของคน การสร้างโอกาสของความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางด้านสังคม การสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศไทยในอนาคต โดยคำนึงถึงสถานะและทิศทางการปรับตัว ซึ่งในที่นี่จะกล่าวเฉพาะแนวทางการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดแผนปฏิบัติการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ให้สอดคล้องกับบริบทตามลักษณะภูมินิเวศ จากปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมดังกล่าวนับว่าเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ และขยายตัวในวงกว้างจนอยู่ใกล้ตัวเรามากขึ้นทุกขณะ ทั้งปัญหาคุณภาพอากาศ ขยะ น้ำเสีย ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ในระดับพื้นที่ มีอำนาจหน้าที่และภารกิจดำเนินการในส่วนภูมิภาค ในการจัดการภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้

1. ด้านนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ดำเนินงานในส่วนที่ได้รับการประสานงานจาก สำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.)

- ดำเนินงานร่วมเป็นคณะกรรมการในการตรวจติดตามและให้ความเห็นในการอนุญาต
สถานประกอบการ โรงแรม โรงฆ่าสัตว์ การอุตสาหกรรม การขออนุญาตสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ และสถาน
ประกอบการอื่น ๆ

- ดำเนินงานติดตามตรวจสอบและแก้ไขปัญหาการร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม

- ดำเนินงานในส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม

- ดำเนินงานในส่วนของการประสานและรายงานผลการดำเนินงานตามคำรับรองการ
ปฏิบัติราชการของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ในส่วนของแผนจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่
ได้รับมอบหมาย

2. ด้านส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- จัดทำแผนจัดการสิ่งแวดล้อมของจังหวัดรวมทั้งแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

- ติดตามประเมินผลและตรวจสอบสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัด

- ส่งเสริมเผยแพร่และสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

- ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่
ได้รับมอบหมาย

3. ด้านควบคุมมลพิษ

- ตรวจสอบ ควบคุม กำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษ

- ประสานให้คำแนะนำการควบคุมมลพิษ

- ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

- ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่
ได้รับมอบหมายนอกจากนี้ยังมีภารกิจร่วมดำเนินงานกับจังหวัดอย่างบูรณาการกับทุกภาคส่วน
ในพื้นที่ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

1) วิเคราะห์และประเมินสถานภาพปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัด
และจัดลำดับความสำคัญเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา

- 2) เสนอแผนงาน/แนวทางการดำเนินงาน/โครงการ/งบประมาณที่จะบรรจุในแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด
 - 3) ติดตามผลการดำเนินงาน และประเมินผลเพื่อปรับปรุงแผนต่อไป
2. แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด
 - 1) ประสานงานกับส่วนกลาง เพื่อขอรับทราบแนวทางการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงฯ
 - 2) เสนอแผนงาน/แนวทางการดำเนินงาน/โครงการ/งบประมาณที่จะบรรจุในแผนปฏิบัติราชการประจำปี
 3. ข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงของจังหวัด
 - 1) จัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงของจังหวัดให้สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวง
 - 2) ติดตามผลการดำเนินงานภายใต้ข้อเสนอการเปลี่ยนแปลง
 4. คำรับรองการปฏิบัติราชการของจังหวัด
 - 1) รวบรวมข้อมูลปัญหาสิ่งแวดล้อมของจังหวัด วิเคราะห์และประเมินข้อมูลในประเด็นสำคัญ ประมวลเป็นสถานการณ์สำคัญ แนวโน้มของปัญหา เพื่อเป็นฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด
 - 2) จัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการติดตามผลการดำเนินงานภายใต้ตัวชี้วัดที่ได้รับมอบหมาย
 - 3) ติดตามผลการดำเนินงาน
 5. คำของงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ
 - 1) เสนอขอโครงการ/งบประมาณเพื่อจะดำเนินการให้สอดคล้องกับปัญหาของจังหวัด และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวง
 - 2) ดำเนินการตามแผนงานและแผนการใช้จ่ายเงิน พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงาน
 6. การเข้าร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ ของจังหวัดให้ความร่วมมือและร่วมจัดงาน/กิจกรรมต่าง ๆ ของจังหวัดตามความเหมาะสม
 7. การติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมในจังหวัด
 - 1) การติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั่วไป
 - 2) การติดตามโครงการสำคัญที่ดำเนินการในพื้นที่จังหวัด

จะเห็นได้ว่า หัวใจสำคัญของงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และสนองนโยบาย คือ พัฒนางานในกระบวนการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม จึงทำให้เกิดข้อเสนอแนวความคิด/วิธีการพัฒนาหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงพื้นที่ ในการพัฒนางานของส่วนสิ่งแวดล้อม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่

2.2 แนวความคิด และข้อเสนอ

กรอบแนวทางการกำหนดแผนปฏิบัติการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คือ

1. การจัดสรรบุคลากรให้ดำเนินงานตามตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ
2. การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเชิงพื้นที่ เช่น เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.)
3. การจัดทำโครงการ/กิจกรรมการลดปัญหาโลกร้อนและการเตรียมความพร้อมในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโดยให้สอดคล้องกับลักษณะทางภูมินิเวศ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน
4. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การตั้งกลุ่ม Line ในการส่งข้อมูลข่าวสารในพื้นที่

เพื่อเป็นการเสริมสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่ที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่รับผิดชอบ ควรที่จะมีการบริหารจัดการงานของส่วนสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน “การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ” โดยให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนและองค์กรชุมชน เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพอันนำไปสู่ความยั่งยืน ซึ่งควรที่จะมีแนวทางในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงพื้นที่ เพื่อพัฒนางานส่วนสิ่งแวดล้อม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ อันเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างมากต่อการดำเนินงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีแนวทางในการทำงาน มีความสามารถในการผลิตผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จในการทำงาน และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติ และตอบสนองต่อ

นโยบาย ภารกิจ ขององค์กร โดยมีแนวทางอยู่ 3 แนวทางได้แก่ การจัดทำแผนปฏิบัติการ การควบคุมมลพิษ การพัฒนาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีรายละเอียดดังนี้

1. การจัดทำแผนปฏิบัติการ

- 1) มีสำรวจและประเมินสถานภาพการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2) สร้างความรู้ความเข้าใจกับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการวางแผนจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนแบบมีส่วนร่วมโดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ
- 3) คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำร่องในการทดลองกระบวนการวางแผนจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนแบบมีส่วนร่วม
- 4) พัฒนารูปแบบ/กลไกการวางแผนจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนแบบมีส่วนร่วมในพื้นที่นำร่องให้สอดคล้องกับแนวทางในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับชาติ
- 5) การวางแผนจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนแบบมีส่วนร่วมที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม วิถีคิดและวิถีชีวิตของพื้นที่
- 6) ประชาสัมพันธ์เผยแพร่การวางแผนจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนแบบมีส่วนร่วมและยกย่อง ชมเชย สร้างขวัญกำลังใจ ให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ ให้ความร่วมมือในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างดีมาก การยกย่อง ชมเชย สร้างขวัญกำลังใจ เพื่อตอบแทน ความตั้งใจการ เสียสละ การเข้ามามีส่วนร่วมกับทางราชการ ในการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนโดยการมอบ ประกาศเกียรติคุณ โล่รางวัล หรืออื่นๆ ในทุกระดับ จะเป็นผลในการสร้างคุณค่าให้กับ เครือข่ายภาคราชการสามารถประสานการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 7) จัดประกวดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นด้านการวางแผนสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
- 8) สร้างเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานด้านการวางแผนสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 9) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ในการวางแผนแบบมีส่วนร่วมและดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 10) คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นด้านการวางแผนสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม ควบคู่กับการสร้างเครือข่ายระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสำนักงานฯ เผยแพร่ผลงาน ด้านการวางแผนแบบมีส่วนร่วมและการดำเนินงานจัดการสิ่งแวดล้อม ระหว่างเครือข่ายในรูปแบบการจัดประชุมวิชาการประจำปี การศึกษาดูงาน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และ

ปรึกษาหารือถึงปัญหาอุปสรรค ตลอดจนพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในการสนับสนุนการดำเนินงานจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องต่อไป

2. การสนับสนุนงบประมาณ

การสรรหาแหล่งเงินทุนเพื่อดำเนินงานในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีแนวทางในการพัฒนาทางด้านงบประมาณ ดังนี้

1) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัด แผนงาน โครงการพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อขอสนับสนุนงบประมาณดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อม ในการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของด้านสิ่งแวดล้อม

2) ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 290 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ดังนั้น ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนสนับสนุนการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบให้มากขึ้น

3) แสวงหาเงินทุนสนับสนุนจากภาคีเครือข่าย ได้แก่ หน่วยงานระดับกรม ได้แก่ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม องค์กรเอกชน เช่น บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) โครงการ SML หรือ NGOs เพื่อให้สนับสนุนการดำเนินงาน

3. การควบคุมมลพิษ

1) การรวบรวมข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษของจังหวัด โดยจัดหมวดหมู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมจังหวัด อปท. ฯลฯ เพื่อการประสานการดำเนินงานตรวจสอบ/ควบคุมดูแล

2) จัดทำแผนการเฝ้าระวัง/ ตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการนำเสนอข้อมูลสภาพปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา/ จัดทำมาตรการเฝ้าระวัง/ ตรวจสอบและติดตาม ให้ผู้ปล่อยมลพิษต้นตอในการจัดการมลพิษอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานอยู่เสมอ

3) การตรวจสอบควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษและบังคับใช้กฎหมายจากการร้องทุกข์ของประชาชน ประสานปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการออกปฏิบัติงานในพื้นที่พร้อมกันและเร่งรัดแก้ไขปัญหาตามสภาพปัญหาและความจำเป็นเร่งด่วนที่เกิดขึ้น ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายภายใต้อำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานอย่างเคร่งครัด เพื่อให้เกิดความเกรงกลัวไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อไปทั้งนี้ ส่วนสิ่งแวดล้อม

ดำเนินงานโดยอาศัยอำนาจทางบริหารของผู้ว่าฯสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดอีกทางหนึ่งด้วย

4) ประชาสัมพันธ์การเตือนภัยมลพิษทางสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ระบบเตือนภัยสิ่งแวดล้อม การให้ข้อมูลการเตือนภัยมลพิษสิ่งแวดล้อม กับเครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายอนุรักษ์และเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน จะเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหามลพิษทางด้านสิ่งแวดล้อม และสามารถป้องกันความเสียหายอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. การพัฒนาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม ดังนั้นจึงควรพัฒนากระบวนการดังกล่าวให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีข้อเสนอแนวทางการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมใน 3 แนวทางหลักคือ การพัฒนาด้านการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน พัฒนากลไกการมีส่วนร่วม และพัฒนากลไกการประสานความร่วมมือ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก. พัฒนาด้านการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน

1) สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในระดับสูงยิ่งขึ้น จนถึงระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วม คือ การริเริ่มดำเนินการโดยชุมชนและเพื่อชุมชน ควรสนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และงบประมาณสำหรับกิจกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างต่อเนื่อง จนชุมชนมีความเข้มแข็งและดำเนินการได้เอง ทั้งนี้ควรกระตุ้นให้ชุมชนพยายามช่วยตนเองก่อน การใช้จ่ายเงินเป็นตัวตั้งอาจมีผลต่อความสามารถของชุมชนในการพึ่งตนเอง

2) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพชุมชน ผู้นำชุมชน สมาชิกชุมชน ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม โดยการจัดการอบรมให้ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม ความสำคัญของแม่น้ำ คู คลอง การศึกษาดูงานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนอื่น ๆ ที่ประสบผลสำเร็จในการจัดการแก้ไขปัญหาการจัดการสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และความรัก ห่วงเห่นต่อชุมชน

3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีเวทีเครือข่ายสิ่งแวดล้อมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในพื้นที่คาบเกี่ยวและพื้นที่ใกล้เคียงในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ หรือมีข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกัน

4) การจัดการเรียนรู้หรือศูนย์การเรียนรู้ รวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับน้ำหรือหลักสูตรเกี่ยวกับแม่น้ำ การเผยแพร่ความรู้ด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมในรูปแบบต่างๆ เพื่อการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน และเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ สร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เช่น การตรวจวัดคุณภาพน้ำอย่างง่ายเพื่อให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ และแจ้งเหตุน้ำเสีย ช่วยเป็นหู เป็นตาให้หน่วยงานราชการ การจัดนิทรรศการในชุมชน บรรยาย พูดคุยและรณรงค์แก่เด็กๆ เพื่อนบ้าน และประชาชนทั่วไป

ข. พัฒนากลไกการมีส่วนร่วม

1) การสร้างเครือข่ายคนเชียงใหม่อนุรักษ์คูคลองหรือเส้นทางน้ำที่ไหลผ่าน รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรศาสนาและวัฒนธรรมมีบทบาทในการฟื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีความรักความหวงแหนและร่วมกันรักษาแหล่งน้ำ รวมทั้งการส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนริมน้ำได้อีกทางหนึ่ง

2) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เช่นการรณรงค์ในวันสำคัญต่างๆ ได้แก่ วันสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม วันสำคัญทางศาสนา หรือการเข้าร่วมโครงการจังหวัดพบประชาชนทุกเดือน หรือคลินิกสิ่งแวดล้อมสัญจร ฯลฯ เพื่อให้เกิดกระแสการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

3) การสนับสนุนงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน เช่น สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้แก่องค์กรหรือชุมชนที่มีการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง เพื่อเป็นการกระตุ้นและแรงจูงใจในการทำงานรวมทั้งการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

ค. พัฒนากลไกการประสานความร่วมมือ

1) พัฒนาและเพิ่มช่องทางในการประสานความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการสนับสนุนทางวิชาการ สารสนเทศสิ่งแวดล้อม เช่น จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำบริการทางโทรศัพท์ โทรสาร หรือ Website ของสำนักงาน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อการสนับสนุนด้านวิชาการบูรณาการงานกับหน่วยงานต่างๆ และอื่นๆ

2) จัดตั้งองค์กรหรือศูนย์ประสานเครือข่ายในการอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคเครือข่าย รวมทั้ง การประสานความร่วมมือของคนในชุมชน เช่น การจัดตั้งศูนย์ประสานเครือข่ายคนเชียงใหม่ รักคลองที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ หรือที่ชุมชนที่เป็นแกนนำ เป็นต้น

3) การหาแหล่งสนับสนุนงบประมาณทั้งภายในและภายนอกประเทศให้แก่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ชุมชน ท้องถิ่นได้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและพัฒนาต่อยอดเป็นชุมชนหรือท้องถิ่นต้นแบบ

3. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- (1) มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่
- (2) มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยมีมาตรการในการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟูอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้
- (3) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน โดยใช้นวัตกรรมเข้ามาบทบาท
- (4) มีการเสริมสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติในพื้นที่ เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายจากภัยพิบัติที่จะเกิดมาจากผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ผู้เสนอแนวทางการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงพื้นที่ เพื่อพัฒนางานส่วนสิ่งแวดล้อม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ และคาดว่าจะได้ผลรับในเชิงพื้นที่ ดังนี้

1. ชุมชนมีประสบการณ์ และเข้าใจการจัดการสิ่งแวดล้อม การแก้ปัญหาอย่างมีส่วนร่วมเชิงบูรณาการ เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ และเกิดบรรยากาศการเรียนรู้
2. ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ได้มีจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมและตื่นตัวในการร่วมกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพที่ดีและ สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน
3. ชุมชนได้มีข้อตกลงความร่วมมือร่วมกันในการอนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

4. มีเครือข่ายรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยชุมชน เทศบาล หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา ฯลฯ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่

5. สิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดได้รับการวางแผนงาน/โครงการ มีการจัดการเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไขปัญหาฟื้นฟู และอนุรักษ์ก่อให้เกิดคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งลดความเสี่ยง ลดผลกระทบจากการเกิดมลพิษทางด้านสิ่งแวดล้อม จากระบบการเตือนภัยและการเชื่อมโยงเครือข่าย

6. มีการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ลดความซ้ำซ้อนของระบบงาน

7. ลดความขัดแย้งในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายประชาชนในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม และการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

4. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

เชิงปริมาณ

1. จำนวนเครือข่าย ที่เข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงพื้นที่ กับส่วนสิ่งแวดล้อม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ และเครือข่ายภาคประชาชน ทสม. และ NGOs

2. จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ มีจำนวนลดลง ร้อยละ 50

เชิงคุณภาพ

1. ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ มีความเชื่อมั่น และมีความพึงพอใจต่อการทำงานของส่วนสิ่งแวดล้อม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่มากกว่าร้อยละ 80

2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยประเมินจากภาพรวมของสถานภาพทางเศรษฐกิจ ในสภาพสังคม และระบบนิเวศ ที่มีแนวโน้มดีขึ้นร้อยละ 20

3. คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้นร้อยละ 50

ลงชื่อ.....

(นางสาววิมลชญาณ์ สถิตสุนทรพันธ์)

ผู้เสนอแนวคิด

